

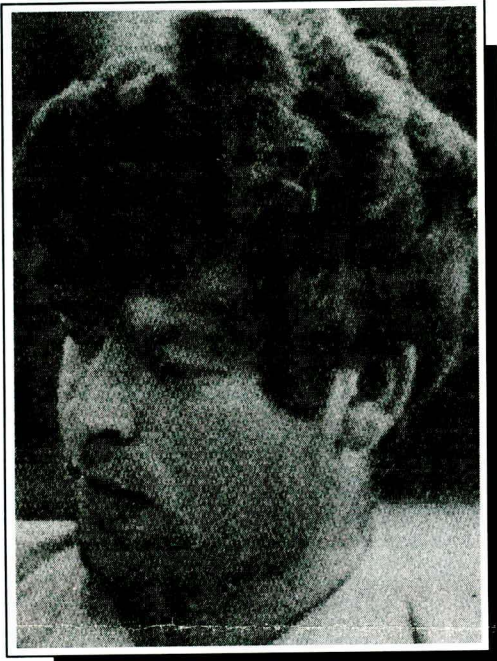
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

(3942)

מ.א. 0953901

סמל רוזנסל חגי קונדי ז"ל

בן אסתר ומנחם

נולד בירושלים

ד' בחשוון תש"ז, 24/10/1946

תאריך גיוס: ינואר 1965

התגורר ב: מלכיה

נפל בקרב

י"ד בתשרי תשל"ד, 10/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל השריון

יחידה: חט' 645, גד' 134

מקום נפילה: הר יוסיפון

אזור: רמת הגולן

נקבר בקיבוץ מלכיה

בן 27 בנפלו

קורות חיים

חגי (קונדי) בן אסתר ומנחם רוזנסל נולד בירושלים ביום ד' בחשוון תש"ז (24.10.46), בעיצומם של הקרבות וההתנקשויות שקדמו למלחמת העצמאות.

הוא גדל בבית שעמד על הגבול בעיר חצויה, שהיתה שרויה במתח - והחיים בתנאים אלה של יישוב במצור רק הגבירו בו את האהבה לעמו ולירושלים, אותה הכיר היטב ואהב לטייל בכל פינותיה וסביבותיה.

חגי היה ילד ער, ידע לעמוד על דעתו והיה רגיש לצדק וליושר, רגישות זאת התפתחה במשך השנים, גם אל הערבים התייחס כאל אנשים כמוהו ולא כאל שונאים ואויבים והיה עד לבעיותיהם.

את לימודיו היסודיים סיים בבית החינוך על שם ארלוזורוב בירושלים. דרכו בבית החינוך לילדי עובדים הובילה אותו לתנועת הנוער שתפשה מקום חשוב בעולמו. הוא לא ויתר על פעילות בתנועה ונשאר חבר בה גם אחרי שחבריו פרשו ממנה. בסיסמתה "לעבודה, להגנה ולשלום" ראה ערכים של ממש וקיבל על עצמו להגשימם הלכה למעשה. בבית הספר היה חגי שקט, עצור ורציני. היו לו חברים מעטים, אבל עם אלה שקשר קשרים היה מתרועע לעיתים תכופות והיתה בו הנכונות התמידית לדאוג ולעזור בשעת הצורך.

את מרבית זמנו הפנוי הקדיש לקריאה. הוא קרא כל דבר שנודמן לידיו ומספר הספרים שקרא היה עצום. ככל שהתבגר כן התעשר אוצר ידיעותיו. הוא היה משכיל ובעל אופקים רחבים ביותר אך מעולם לא ניסה להתפאר בידע זה.

בתום לימודיו היסודיים המשיך את לימודיו, על פי דרישתו המפורשת כהמשך ישיר וטבעי

חגי (קונדי), בן אסתר ומנחם, נולד ביום ד' בחשון תש"ז (24.10.1946) בירושלים. את לימודיו היסודיים סיים בבית החנוך על שם ארלוזורוב בירושלים. אחרי-כך סיים את לימודיו התיכוניים בבית-הספר החקלאי "כדורי".

חגי נולד בעיצומם של הקרבות וההתנקשויות שקדמו למלחמת העצמאות. הוא גדל בבית שעמד על הגבול בעיר חצויה, שהייתה שרויה במתח — והחיים בתנאים אלה של ישוב במצור, הגבירו בו את האהבה לעמו

ולירושלים. במשך השנים הלכה וגדלה אהבתו לירושלים. הוא הכיר אותה היטב, טייל בכל פינותיה ובסביבותיה ואהב בעיקר את העיר הישנה, שכן לא נחה דעתו מהצביון של העיר החדשה. החיים ליד הגבול, שבמהלכם ראה את הנעשה מעבר לגדר בירושלים הערבית, פתחו בו רגישות לזולת וגישה "יונית" כלפי הערבים. הוא התייחס אליהם כאל אנשים כמוהו, ולא כאל שונאים או אויבים. רגישות זו התפתחה לרגישות כלפי כל אדם באשר הוא שם. אהבת השלום והשאיפה אליו היו טבועות בדמו של חגי. דרכו בבית החינוך לילדי עובדים הובילה אותו לתנועת הנוער, שתפשה מקום חשוב בעולמו. הוא לא ויתר על פעילות בתנועה, ונשאר חבר בהגם אחרי שחבריו פרשו ממנה. חגי קיבל על עצמו להגשים הלכה למעשה את הערכים "לעבודה, להגנה ולשלום". בבית-הספר היה חגי שקט, עצור ורציני. היו לו חברים מעטים, אבל עם אלה שקשר קשרים היה מתרועע לעתים תכופות והיה מוכן לתת להם משלו, דאג ועזר להם בשעת הצורך. הוא היה רגיש לצדק וליושר, ידע לעמוד על דעתו וגיבש לו עמדות בתחומים שונים. את מרבית זמנו הפנוי הקדיש לקריאה. בילדותו קרא אנציקלופדיות רבות, והפך עד מהרה לידען. ככל שהתבגר כן התעשר אוצר ידיעותיו, ומספר הספרים שקרא היה עצום. הוא קרא כל דבר שנודמן לידיו, ובעיקר אהב ספרות יפה וספרות מקצועית. למרות שהיה משכיל ובעל אופקים רחבים ביותר, מעולם לא ניסה להבליט את ידיעותיו הרבות. לאחר תום לימודיו היסודיים המשיך, על-פי דרישתו המפורשת וכהמשך ישיר וטבעי לחינוך התנועתי, את לימודיו בבית-הספר החקלאי "כדורי". שם גם זכה לשם שהיה שגור על פי כל חבריו — קונדי. קונדי ראה ב"כדורי" בית-ספר מופתי שאין דוגמתו, והיה מלא הערצה להיסטוריה של המקום, לאנשים שבו ולרוח המפורסמת השוררת בו. הוא הודה עם האידיאולוגיה של המקום, לרבות הדברים השלייליים, והיה מוכן להילחם עם חבריו כנגד כל עוול, אמיתי או מדומה, שנעשה להם. בעיקר עמד על קיום הצדק והיושר. כתלמיד הצטיין במקצועות ההומניסטיים, אבל גם לגבי המקצועות הריאליים הייתה לו שאיפה להצליח. הוא החשיב יותר מכל את מקצועות הספרות, ההיסטוריה והחקלאות, ובעיקר התעניין בתולדות הישוב בארץ, ובהיסטוריה המודרנית של עם ישראל. כשהחל להשתלם בענף החקלאות, בחר קונדי בדיר, שדרש שעות עבודה מיוחדות והשקעה רבה, מתוך אהבתו לחי ומתוך נכונותו להשקיע את כל כולו בעבודה. לצד העבודה והלימודים לא משך ידו ממעשי משובה וממתיחות, מטיוולים רבים ומסיוורים בשטח ומקשר עמוק ופעיל עם החברה. בהיותו בכיתה י"ב נוצר

הקשר בין מחזורו של קונדי לבין קיבוץ מלכיה. הוא אהב מאוד את הקיבוץ ובו עתיד היה לבנות את ביתו.

חגי גויס לצה"ל בשלהי ינואר 1965 והוצב לנח"ל. לאחר הטירונות השתלם בקורס מ"כים חי"ר. בדצמבר 1966 עלה להר הצופים, כרס"פ של ההר, במסווה של שוטר מיוחד. העלייה להר הצופים הייתה חלום שהתגשם. כילד נהג לראות את השיירות עולות דרך רחוב מגוריו. לכן, משהגיע להר, למד כל שביל ופרט בו וממנו למד להכיר את ירושלים היטב. כעבור זמן נשלח לקורס קצינים, אבל לא סימו. הוא נשלח למעוז-חיים, לפקד על מחלקת נח"ל. בתפקיד זה הקפיד מאוד על האימונים של החיילים ועל עבודתם, אבל גם דאג לתת להם אפשרות לצאת הביתה בזמן. הוא דאג לגרעין גם מבחינה חברתית, ולא רק מבחינה צבאית. בעצם לא אהב את הצבא, אבל שירת בו מתוך הכרה, ואם היו מציעים לו להשתחרר או לא ללכת לקורס מ"כים – לא היה מסכים. הרגישו אותו ביותר הסמלים והגיגונים הצבאיים, אבל יחד עם זאת השקיע מאמצים רבים במילוי תפקידו.

לאחר שחרורו מהשירות הסדיר היה נקרא לתקופות של שירות מילואים פעיל. בתקופת מלחמת ששת הימים היה מרותק לקיבוצו, מלכיה, אולם מיד לאחר המלחמה ביקש לחזור ליחידת מילואים, נלחם על כך ולא ויתר. לבסוף הציבו אותו לפלוגה קרבית ועד מהרה הצליח ליצור קשר עם אנשיה ולהפוך לחלק אורגני ממנה. לאחר שיחרורו חזר קונדי לקיבוץ מלכיה, נקלט בו ובשנת 1968 נשא אישה והקים שם את ביתו. הוא חי חיים שלווים ופשוטים. בגלל אהבתו לבעלי חיים נכנס לעבוד בענף הבקר, שבו השתלם עוד בהיותו ב"כדורי". הוא הקדיש מאמצים רבים לביסוס הענף, ויחד עם זאת התעניין בשאר ענפי המשק ובהתרחשויות החברתיות בו, והיה מעורה בבעיות היום-יום. הוא היה מסור ביותר למשפחתו, וקשריו עם ילדיו היו עמוקים ביותר והפכו לשם דבר בקיבוץ. במלחמת יום הכיפורים השתתף קונדי בקרבות נגד הסורים ברמת הגולן ובקרב שניטש מזרחית להר יוסיפון נפגע בהתפוצצות קטיושה ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין של קיבוץ מלכיה. השאיר אחריו אישה ושני ילדים – עמוס וזהר, הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. קיבוץ מלכיה הוציא לאור לזכרו חוברת זיכרון, ובה מדברי חברים ומכרים מתקופות חייו השונות על דמותו ועל פועלו.

תגי (קונדי) בן אסתר ומנחם רוזנטל נולד בירושלים ביום ד' באשון תש"ז (24.10.46), בעיצומם של הקרבות וההתנקשויות שקדמו למלחמת העצמאות. הוא גדל בבית שעמד על הגבול בעיר חצויה, שהייתה שרויה במתח - והחיים בהנאים אלה של יישוב במצור רק הגבירו בו את האשבה לעמו ולירושלים, אותה הכיר היטב ואהב לטייל בכל פינותיה וסביבותיה.

תגי היה ילד ער, ידע לעמוד על דעתו והיה רגיש לצדק וליוסר, רגישות זאת התפתחה במשך השנים. גם אל הערבים המייחס כאל אנשים כמוהו ולא כאל שונאים ואויבים והיה ער לבעיותיהם.

את לימודיו היסודיים סיים בבית החינוך על שם ארלוזורוב בירושלים. דרכו בבית החינוך לילדי עובדים הובילה אותו להנועת הנוער שתמשה מקום חשוב בעולמו. הוא לא ויתר על פעילות בהנועה ונשאר חבר בה גם אחרי שחבריו פרשו ממנה. בסיסמתה "לעבודה, להגנה ולשלום" ראה ערכים של משט וקיבל על עצמו להגטימם הלכה למעשה.

בבית הספר היה תגי שקט, עצור ורציני. היו לו חברים מעטים, אבל עם אלה שקשר קשרים היה מתרועע לעיתים הכוזבות והיתה בו הנכונות ההמידית לדאוג ולעזור בשעת הצורך. את מרבית זמנו הפנוי הקדיש לקריאתו. הוא קרא כל דבר שנודמן לידיו ומספר הספרים שקרא היה עצום. ככל שהתגבר כן התעשר אוצר ידיעותיו. הוא היה משכיל ובעל אומקים רחבים ביותר אך מעולם לא ניסה להתפאר בידע זה.

בחום לימודיו היסודיים המשיך את לימודיו, על פי דרישתו המפורשת כהסגך ישיר וטבעי לערכיו, בבית הספר החקלאי "כדורי" שם זכה לכינוי שהיה שגור על פי כל חבריו "קונדי". הוא ראה ב"כדורי" בית ספר מופתי שאין כדוגמתו, והיה מלא הערצה להיסטוריה של המקום, לאנשים שבו ולאורתו המפורסמת והמיוחדת.

הוא הזדהה עם האידיאולוגיה של המקום, אך היה פוכן לצאת עם חבריו כנגד כל עוול אטימי או מדומה שנעשה להם. ובהתאם לאופיו עמד בהקיפות על קיום הצדק והיושר.

כחלמיד שאף להצליח בכל המקצועות והצטיין בעיקר במקצועות ההופניסטיים. הוא העריך במיוחד את מקצועות הספרות, ההיסטוריה והחקלאות והתעניין מאוד בחולדות יישוב הארץ ובהיסטוריה המודרנית של עם ישראל. כשהחל להשתלם בחקלאות הנחתה אומן אהבתו לבעלי החיים ונכונותו להשקיע את כל מרצו בעבודה לבחור בענף הדיר, על אף שעבודה זו דרשה שעות עבודה רבות וקשות. בשילוב עם העבודה והלימודים עסק במילויים רבים, פעילות חברתית ואף ממעשי משובת ו"מתחוח" לא משך ידו.

בהיותו בכחה יב' נוצר קשר בין מחזורו לבין קבוץ מלכיה, קבוץ אוחו אהב ובו עתיד היה לבנות את ביתו.

תגי גוייס לצה"ל בשלהי ינואר 1965 והוצב לנח"ל. בסיום הסירוגנות עבר קורס מכי"מ. חויה מיוחדת היתה לו כשעלה בדצמבר 1966 להר הצופים במסווה של שוטר מיוחד כרס"מ של ההר. כילד נתג לראות הטיירות העולות להר דרך רחב מגוריו והעליה להר היתה לו חלום שנחגשם. ואכן ששהגיע להר למד כל שביל וכל פרט שבו באהבה.

כעבור זמן נשלח לקורס קצינים אבל לא סיימו ועבר למעוז חיים למקד על מחלקת נח"ל. הוא מילא תפקיד זה ברצינות והתמיד על אימונם של חייליו ועבודתם, תוך דאגה לגרעין מבחינה חברתית. בעצם, לא אהב צבא וגינונים צבאיים, אבל, שרת בצה"ל מתוך הכרה והשקיע מאמצים רבים במילוי תפקידו.

לאחר שחרורו חזר חגי לקבוץ מלכיה, נקלט בו היטב ובשנת 1968 נשא אישה והקים שם את ביתו. בגלל אהבתו לבעלי החיים בחר לעבוד בענף הבקר והקדיש מאמצים רבים לביסוסו. הוא חי חיים פשוטים ושלווים, היה מסור ביותר למשפחתו וקשריו עם ילדיו היו עמוקים ביותר והפכו לשם דבר בקבוץ. יחד עם זאת היה מעורה בחיי הקבוץ ונטל חלק בחיי החברתיים של הקבוץ.

בתקופת מלחמת ששת הימים במסגרת הגנה מרחבית הוצב בקיבוץ מלכיה, אולם הרגשתו הייתה כי יוכל לתרום יותר ביחידה קרבית. פיד לאתר המלחמה נלחם על החזרתו ליחידה מילואים קרבית ולא ויתר עד שלבסוף הוצב ביחידה כזאת. עד מהרה הצליח לקשור קשרים עם אנשי היחידה החיילים והיה לאחד מהם.

במלחמת יום הכיפורים השתתף בקרבות נגד הסורים ברמת-הגולן, בקרב שנייטס מזרחית להר יוסיפון נהרג בהתפוצצות קטיושה. לאחר נופלו הועלה לדרגת ספל. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין של קבוץ מלכיה.

חגי השאיר אחריו אישה וסני ילדים - עמוס, וזוהר, הורים ואחות.

קבוץ מלכיה הוציא לאור לזכרו חוברת זכרון ובה מדברי משפחתו, חברים ומכרים על דמותו ופועלו.

24 ביוני 1980

ר ש ו ם

לכבוד
הגב' חנה פינטו
מרכזת "מערכת יזכור"
משרד הבטחון/המחלקה להנצחת החייל

ג.נ.ג,

הנדון: ספר "יזכור"
רוזנסל חגי.

בתאריך 18.6.80 קבלנו מכתבך בנושא הביוגרפיה ולהלן הערותינו:-

(א). מעולם לא נחבקשנו ולא אישרנו נוסח זה לפרסום.

(ב). צר לנו לציין כי לדעתנו הקטע ערוך בצורה מבולבלת ובלתי קריאה.

רצ"ב הקטע ערוך מחדש ועם שינויים קלים בסגנון. לדעתנו החלוקה לפיסקאות חשובה ביותר להבנת הנקרא, ונבקשכם להקפיד עליה.

הננו להפנות את תשומת לבכם כי איננו מסכימים במיוחד למשפט "כעבור זמן נשלח לקורס קצינים אבל הודח ממנו!"

למילה "הודח" משמעות שלילית ומאחר ואין נכנסים בקטע להסבר הסיבות, יש לדעתנו לכתוב במקום "הודח" "לא סיימו", או להוציא המשפט בכלל.

(ג). התמונה המצורפת לקטע היא אכן תמונתו של חגי ז"ל.

נבקשכם לעדכן אותנו לגבי טיפולכם בהערותינו.

בברכה,

מנחם ואסתר רוזנסל
רחוב תל-חי 3
ירושלים

מלכה גבע
סמטה יחד ת.ד. 243
קריית - שמונה

מדינת ישראל

ממדד הבטחון ג
המחלקה להנצחת החייל

תאריך: 29 יוני 80

תמוז תשי"ם

ר ש ר ס

מספר: טל: 284072
כב/7/1324

לכבוד
גב' מלכה גבע
ת.ד. 243
קריית-שמרנה

גב' גבע הנכבדה,

הנדון: ביוגרפיה של חגי רוזנסל ז"ל
בספר "יזכור" ה'

בחשונה למכתבך בנדון ובהמשך לשיחתנו הטלפונית
אני שולחת לך צילום נוסח הביוגרפיה החתומה ע"י גב'
רמר רוזנסל.

אנו נותקן המשפט בביוגרפיה בקשר לקורס הקצינים.
יהיה כתוב כך: "...מאוחר יותר נשלח קונדי לקורס
קצינים אך לא סיימו..."

בכבוד רב,

רמה פלינט
הממונה על ההנצחות

העתק: משפ' רוזנסל, רח' תל-חי 3
ירושלים.

מ. גבט
ת.ד. 345
דמת השרון 47103
טל: 5401885

3 ביולי 1994
מס. 877

דערום

לכבוד
מר זאב בר
יו"ר ארגון יד לבנים - י"א
ת.ד. 13138
ירושלים 91131

א.נ.

הנדון: תיק אישי - רוזנסל חגי ז"ל

- א. בעקבות פנייתך אנו מצרפים בזה חוברת הנצחה לחגי ז"ל שהוציא בזמנו קבוץ מלכיה.
- ב. הקמע על חגי ז"ל, בספר "יזכור" שיצא לאור בזמנו, ערוך בצורה מבולבלת ובלתי קריאה; זאת, למרות שכשקבלתי חומר זה לעיון בזמנו (1980) הערתי על כך, ערכתי הקמע מחדש ושלחתי לגורמים שמפלו בהוצאת הספר. מסיבות שאינן זכורות לי היום לא עמדתי על דעתי ולא נלחמתי על השנוי שבקשתי.
- בימים אלו קראתי שנית את הקמע, וצר לי מאד שותרתי בזמנו, הזמן לא היטיב אתו והוא נשאר מבולבל ובלתי קריא

אני מצרפת בזה הקמע כפי שנערך על ידי בזמנו ושתי בקשות:

1. בתיק האישי שימו את הקמע שנערך על ידי.
2. במידה ויש ביכולתכם לפעול שבמהדורות הבאות של ספר "יזכור" יתוקן המעוות והקמע הנמצא שם יוחלף בקמע שנערך על ידי-תבורכו!

בכבוד רב,

מלכה גבע (אחות חגי ז"ל)

העתק: אסתר רוזנסל - י"א

לוחה: חוברת הנצחה

התכתבות 1980 מערכת יזכור + קמע מתוקן עבור "ספר יזכור" ותיק א.נ.